

SZABADÍTÓ, BÍRÓ!

Pecznyik Pál

Jézus, szabadító
ki mennyből földre jött,
testünkhöz hasonló
hústestbe öltözött.
Hogy szabaddá tegyen
itt, minden bűn-rabot,
kit egykor a Sátán,
édenben elrabolt.
A nagy szabadítás,
egykor már végbe ment,
midőn Gecsemánén,
Megváltónk térdepelt!
Mert a Sátán: rabok
váltsága díjaként,
követelte Jézus
vérét és életét!
És Jézus fizetett!
Vérével áldozott!
Hogy szabaddá tegyen,
itt minden bűn-rabot!
Bűn-rabok börtöne,
immáron nyitva áll,
s ez a nagy örömhír,
ma szájról – szájra száll.
És aki elhiszi,
már boldogan siet
Jézushoz, akitől
nyerhet egy új szívet.
A nagy szabadítás,
immáron végbe ment,
Jézussal élhetünk
egykor, az égbe fent!

De Jézus, egy napon,
mint Bíró úgy jön el,
Bíróként: kivételt,
nem tesz ő senkivel.
Könny, vagy esedezés,
Őt már nem hatja meg?
Harsány hangjától még
a föld is, megremeg.
A nagyszájú kevély,
ott majd remegni fog,
a tűztől, mely Bíró
két szemében lobog.
Ott majd pirulni fog,
ki itt szégyentelen,
ítéletre várva
fázón, mezítelen.
És kinek a földön,
pénz, kincs volt mindene,
a nagy Bíró előtt,
üres lesz két keze.
Milyen szánalmas lesz,
a sok előkelő,
mennyei életért,
későn esdekelő.
Istenkáromlónak
remeg keze, térde,
Bíró elé hullva,
bocsánatot kérve.
Ám ott már késő lesz,
mea kulpa, bánat?
Kárhozat vár arra,
ki itt, rosszban fáradt.

Pecznyik Pál
Celldömölk
2008. XI. 20.

